Dziennik Urzędowy L 157
Unii Europejskiej

Wydanie polskie **Legislacja** **Rocznik 60**
20 czerwca 2017

Spis treści

I *Akty ustawodawcze*

ROZPORZĄDZENIA

★ **Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1004 z dnia 17 maja 2017 r. w sprawie ustanowienia unijnych ram gromadzenia danych, zarządzania nimi i ich wykorzystywania w sektorze rybołówstwa oraz w sprawie wspierania doradztwa naukowego w zakresie wspólnej polityki rybołówstwa oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 199/2008** 1

Sprostowania

★ **Sprostowanie do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/2134 z dnia 23 listopada 2016 r. zmieniającego rozporządzenie Rady (WE) nr 1236/2005 w sprawie handlu niektórymi towarami, które mogłyby być użyte do wykonywania kary śmierci, tortur lub innego okrutnego, nieludzkiego lub poniżającego traktowania albo karania** (Dz.U. L 338 z 13.12.2016) 22

PL

Akty, których tytuły wydrukowano zwykłą czcionką, odnoszą się do bieżącego zarządzania sprawami rolnictwa i generalnie zachowują ważność przez określony czas.

Tytuły wszystkich innych aktów poprzedza gwiazdka, a drukuje się je czcionką pogrubioną.

I

(Akty ustawodawcze)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) 2017/1004

z dnia 17 maja 2017 r.

w sprawie ustanowienia unijnych ram gromadzenia danych, zarządzania nimi i ich wykorzystywania w sektorze rybołówstwa oraz w sprawie wspierania doradztwa naukowego w zakresie wspólnej polityki rybołówstwa oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 199/2008

(wersja przekształcona)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 43 ust. 2,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ([1]),

uwzględniając opinię Komitetu Regionów ([2]),

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą ([3]),

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Do rozporządzenia Rady (WE) nr 199/2008 ([4]) wprowadzonych ma zostać szereg zmian. W celu zapewnienia jasności rozporządzenie to powinno zostać przekształcone.

(2) Wspólną politykę rybołówstwa zreformowano rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013 ([5]). Cele wspólnej polityki rybołówstwa i wymagania dotyczące gromadzenia danych w sektorze rybołówstwa zostały określone w art. 2 i 25 tego rozporządzenia. Ponadto rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 508/2014 ([6]) zreformowano strukturę wsparcia finansowego udzielanego państwom członkowskim na działania w zakresie gromadzenia danych.

([1]) Dz.U. C 13 z 15.1.2016, s. 201.
([2]) Dz.U. C 120 z 5.4.2016, s. 40.
([3]) Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 16 marca 2017 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym) oraz decyzja Rady z dnia 25 kwietnia 2017 r.
([4]) Rozporządzenie Rady (WE) nr 199/2008 z dnia 25 lutego 2008 r. w sprawie ustanowienia wspólnotowych ram gromadzenia danych, zarządzania nimi i ich wykorzystywania w sektorze rybołówstwa oraz w sprawie wspierania doradztwa naukowego w zakresie wspólnej polityki rybołówstwa (Dz.U. L 60 z 5.3.2008, s. 1).
([5]) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. w sprawie wspólnej polityki rybołówstwa, zmieniające rozporządzenia Rady (WE) nr 1954/2003 i (WE) nr 1224/2009 oraz uchylające rozporządzenia Rady (WE) nr 2371/2002 i (WE) nr 639/2004 oraz decyzję Rady 2004/585/WE (Dz.U. L 354 z 28.12.2013, s. 22).
([6]) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 508/2014 z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz uchylające rozporządzenia Rady (WE) nr 2328/2003, (WE) nr 861/2006, (WE) nr 1198/2006 i (WE) nr 791/2007 oraz rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1255/2011 (Dz.U. L 149 z 20.5.2014, s. 1).

(3) Zgodnie z celami wspólnej polityki rybołówstwa w zakresie ochrony żywych zasobów wodnych, gospodarowania nimi i ich eksploatacji na wodach niebędących wodami Unii, Unia musi uczestniczyć w działaniach służących ochronie zasobów rybnych, w szczególności zgodnie z postanowieniami przyjętymi w umowach o partnerstwie w sprawie zrównoważonych połowów lub przyjętymi przez regionalne organizacje ds. zarządzania rybołówstwem.

(4) Niniejsze rozporządzenie ma na celu ustanowienie przepisów dotyczących gromadzenia danych biologicznych, środowiskowych, technicznych i społeczno-ekonomicznych dotyczących sektora rybołówstwa, zarządzania nimi i ich wykorzystywania.

(5) Ramy dotyczące gromadzenia danych powinny przyczyniać się do realizacji celów wspólnej polityki rybołówstwa, które obejmują ochronę środowiska morskiego, zrównoważone gospodarowanie wszystkimi gatunkami eksploatowanymi do celów handlowych, a zwłaszcza osiągnięcie do 2020 r. dobrego stanu ekologicznego środowiska morskiego, jak określono w art. 1 ust. 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/56/WE ([1]).

(6) Ustanowione w niniejszym rozporządzeniu przepisy dotyczące gromadzenia danych biologicznych, środowiskowych, technicznych i społeczno-ekonomicznych, zarządzania nimi i wykorzystywania ich powinny mieć również zastosowanie do danych dotyczących sektora rybołówstwa, których gromadzenie wymagane jest na mocy innych aktów prawnych Unii, w tym rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1921/2006 ([2]), (WE) nr 295/2008 ([3]), (WE) nr 762/2008 ([4]), (WE) nr 216/2009 ([5]), (WE) nr 217/2009 ([6]), (WE) nr 218/2009 ([7]), (UE) nr 1236/2010 ([8]), (UE) nr 1343/2011 ([9]) oraz (UE) 2016/2336 ([10]), dyrektyw Parlamentu Europejskiego i Rady 2000/60/WE ([11]), 2008/56/WE i 2009/147/WE ([12]), rozporządzeń Rady (WE)

([1]) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/56/WE z dnia 17 czerwca 2008 r. ustanawiająca ramy działań Wspólnoty w dziedzinie polityki środowiska morskiego (dyrektywa ramowa w sprawie strategii morskiej) (Dz.U. L 164 z 25.6.2008, s. 19).

([2]) Rozporządzenie (WE) nr 1921/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie przekazywania danych statystycznych na temat wyładunków produktów rybołówstwa w państwach członkowskich i uchylające rozporządzenie Rady (EWG) nr 1382/91 (Dz.U. L 403 z 30.12.2006, s. 1).

([3]) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 295/2008 z dnia 11 marca 2008 r. w sprawie statystyk strukturalnych dotyczących przedsiębiorstw (Dz.U. L 97 z 9.4.2008, s. 13).

([4]) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 762/2008 z dnia 9 lipca 2008 r. w sprawie przekazywania przez państwa członkowskie statystyk w dziedzinie akwakultury, uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 788/96 (Dz.U. L 218 z 13.8.2008, s. 1).

([5]) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 216/2009 z dnia 11 marca 2009 r. w sprawie przekazywania przez państwa członkowskie prowadzące połowy na określonych obszarach, innych niż północny Atlantyk, danych statystycznych o połowach nominalnych (Dz.U. L 87 z 31.3.2009, s. 1).

([6]) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 217/2009 z dnia 11 marca 2009 r. w sprawie przekazywania danych statystycznych dotyczących połowów i działalności rybackiej przez państwa członkowskie dokonujące połowów na północno-zachodnim Atlantyku (Dz.U. L 87 z 31.3.2009, s. 42).

([7]) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 218/2009 z dnia 11 marca 2009 r. w sprawie przekazywania przez państwa członkowskie prowadzące połowy na północno-wschodnim Atlantyku danych statystycznych dotyczących połowów nominalnych (Dz.U. L 87 z 31.3.2009, s. 70).

([8]) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1236/2010 z dnia 15 grudnia 2010 r. ustanawiające system kontroli i egzekwowania mający zastosowanie na obszarze objętym Konwencją w sprawie przyszłej wielostronnej współpracy w rybołówstwie na północno-wschodnim Atlantyku oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 2791/1999 (Dz.U. L 348 z 31.12.2010, s. 17).

([9]) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1343/2011 z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie niektórych przepisów dotyczących połowów na obszarze objętym porozumieniem GFCM (Generalnej Komisji Rybołówstwa Morza Śródziemnego) oraz zmiany rozporządzenia Rady (WE) nr 1967/2006 w sprawie środków zarządzania zrównoważoną eksploatacją zasobów rybołówstwa Morza Śródziemnego (Dz.U. L 347 z 30.12.2011, s. 44).

([10]) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/2336 z dnia 14 grudnia 2016 r. ustanawiające szczegółowe warunki dotyczące połowów stad głębokowodnych w północno-wschodnim Atlantyku i przepisy dotyczące połowów w wodach międzynarodowych północno-wschodniego Atlantyku oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 2347/2002 (Dz.U. L 354 z 23.12.2016, s. 1).

([11]) Dyrektywa 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2000 r. ustanawiająca ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej (Dz.U. L 327 z 22.12.2000, s. 1).

([12]) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/147/WE z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony dzikiego ptactwa (Dz.U. L 20 z 26.1.2010, s. 7).

nr 2347/2002 ([1]), (WE) nr 812/2004 ([2]), (WE) nr 1967/2006 ([3]), (WE) nr 1100/2007 ([4]) i (WE) nr 1006/2008 ([5]), dyrektywy Rady 92/43/EWG ([6]), decyzji Rady 2010/717/UE ([7]) oraz rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2017/218 ([8]).

(7) W celu unikania powielania działań, w przypadku gdy dane dotyczące rybołówstwa są gromadzone i zarządzane zgodnie z przepisami określonymi w innych aktach prawnych Unii, jak rozporządzenie Rady (WE) nr 1224/2009 ([9]) i rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 223/2009 ([10]), niniejsze rozporządzenie powinno jednak określać jedynie przepisy dotyczące wykorzystania i przekazywania takich danych.

(8) Obowiązki dotyczące dostępu do danych objętych zakresem niniejszego rozporządzenia powinny pozostawać bez uszczerbku dla obowiązków nałożonych na państwa członkowskie na mocy dyrektywy 2003/4/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ([11]) oraz rozporządzenia (WE) nr 1367/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady ([12]).

(9) Przy przechowywaniu, przetwarzaniu i wymianie danych należy zapewnić we wszystkich przypadkach i na wszystkich szczeblach przestrzeganie obowiązków w zakresie ochrony danych osobowych zgodnie z dyrektywą 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ([13]) i rozporządzeniem (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady ([14]).

(10) W celu zapewnienia jasności prawa niniejsze rozporządzenie powinno zawierać zestaw definicji.

(11) Definicja „regionów morskich" powinna opierać się na przesłankach naukowych.

([1]) Rozporządzenie Rady (WE) nr 2347/2002 z dnia 16 grudnia 2002 r. ustanawiające szczególne wymagania dostępu oraz warunki z tym związane mające zastosowanie do połowów zasobów głębokowodnych (Dz.U. L 351 z 28.12.2002, s. 6).

([2]) Rozporządzenie Rady (WE) nr 812/2004 z dnia 26 kwietnia 2004 r. ustanawiające środki dotyczące przypadkowych odłowów waleni na łowiskach i zmieniające rozporządzenie (WE) nr 88/98 (Dz.U. L 150 z 30.4.2004, s. 12).

([3]) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1967/2006 z dnia 21 grudnia 2006 r. w sprawie środków zarządzania zrównoważoną eksploatacją zasobów rybołówstwa Morza Śródziemnego, zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 2847/93 i uchylające rozporządzenie (WE) nr 1626/94 (Dz.U. L 409 z 30.12.2006, s. 11).

([4]) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1100/2007 z dnia 18 września 2007 r. ustanawiające środki służące odbudowie zasobów węgorza europejskiego (Dz.U. L 248 z 22.9.2007, s. 17).

([5]) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1006/2008 z dnia 29 września 2008 r. dotyczące upoważnień do prowadzenia działalności połowowej przez wspólnotowe statki rybackie poza wodami terytorialnymi Wspólnoty oraz wstępu statków państw trzecich na wody terytorialne Wspólnoty, zmieniające rozporządzenia (EWG) nr 2847/93 i (WE) nr 1627/94 oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 3317/94 (Dz.U. L 286 z 29.10.2008, s. 33).

([6]) Dyrektywa Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory (Dz.U. L 206 z 22.7.1992, s. 7).

([7]) Decyzja Rady 2010/717/UE z dnia 8 listopada 2010 r. w sprawie zatwierdzenia, w imieniu Unii Europejskiej, zmian do Konwencji o przyszłej wielostronnej współpracy w rybołówstwie na północno-zachodnim Atlantyku (Dz.U. L 321 z 7.12.2010, s. 1).

([8]) Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2017/218 z dnia 6 lutego 2017 r. w sprawie rejestru floty rybackiej UE (Dz.U. L 34 z 9.2.2017, s. 9).

([9]) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1224/2009 z dnia 20 listopada 2009 r. ustanawiające unijny system kontroli w celu zapewnienia przestrzegania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa, zmieniające rozporządzenia (WE) nr 847/96, (WE) nr 2371/2002, (WE) nr 811/2004, (WE) nr 768/2005, (WE) nr 2115/2005, (WE) nr 2166/2005, (WE) nr 388/2006, (WE) nr 509/2007, (WE) nr 676/2007, (WE) nr 1098/2007, (WE) nr 1300/2008, (WE) nr 1342/2008 i uchylające rozporządzenia (EWG) nr 2847/93, (WE) nr 1627/94 oraz (WE) nr 1966/2006 (Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 1).

([10]) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 223/2009 z dnia 11 marca 2009 r. w sprawie statystyki europejskiej oraz uchylające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE, Euratom) nr 1101/2008 w sprawie przekazywania do Urzędu Statystycznego Wspólnot Europejskich danych statystycznych objętych zasadą poufności, rozporządzenie Rady (WE) nr 322/97 w sprawie statystyk Wspólnoty oraz decyzję Rady 89/382/EWG, Euratom w sprawie ustanowienia Komitetu ds. Programów Statystycznych Wspólnot Europejskich (Dz.U. L 87 z 31.3.2009, s. 164).

([11]) Dyrektywa 2003/4/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2003 r. w sprawie publicznego dostępu do informacji dotyczących środowiska i uchylająca dyrektywę Rady 90/313/EWG (Dz.U. L 41 z 14.2.2003, s. 26).

([12]) Rozporządzenie (WE) nr 1367/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 września 2006 r. w sprawie zastosowania postanowień Konwencji z Aarhus o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępie do sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska do instytucji i organów Wspólnoty (Dz.U. L 264 z 25.9.2006, s. 13).

([13]) Dyrektywa 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych (Dz.U. L 281 z 23.11.1995, s. 31).

([14]) Rozporządzenie (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2000 r. o ochronie osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje i organy wspólnotowe i o swobodnym przepływie takich danych (Dz.U. L 8 z 12.1.2001, s. 1).

(12) Niniejsze rozporządzenie powinno umożliwić Unii i jej państwom członkowskim realizację celów i stosowanie zasad określonych w art. 2 i 25 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013. Aby to osiągnąć, niezbędny jest wieloletni program Unii służący koordynacji działań w zakresie gromadzenia danych we wszystkich państwach członkowskich. Należy określić kluczowe wymagania i kryteria na potrzeby opracowania takiego wieloletniego programu Unii, jak również przeprowadzić konsultacje przed jego przyjęciem.

(13) Konieczna jest analiza zapotrzebowania na dane wśród użytkowników końcowych danych naukowych i określenie, jakie dane należy gromadzić na podstawie niniejszego rozporządzenia. Dane te powinny obejmować dane dotyczące wpływu rybołówstwa na ekosystem i dane na temat zrównoważonego rozwoju akwakultury, a także dane społeczno-ekonomiczne dotyczące rybołówstwa i akwakultury.

(14) W celu uproszczenia i racjonalizacji dane, które mają być gromadzone, powinny być wybierane w oparciu o potrzeby, które zostały wyraźnie uzasadnione przez użytkowników końcowych danych naukowych, z uwzględnieniem naukowej przydatności i użyteczności tych danych.

(15) Zgromadzone dane powinny umożliwić określenie celów koniecznych do wdrożenia planów wieloletnich, o których mowa w art. 9 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013, takich jak wskaźnik śmiertelności połowowej oraz biomasa stada tarłowego. Powinny one również wypełnić luki w danych dotyczących floty rybackiej oraz ograniczyć przypadki niewystarczających ilości danych dotyczących stad w niektórych regionach.

(16) Istotne jest, by gromadzić dane biologiczne dotyczące połowów rekreacyjnych w przypadku, gdy istnieje potencjalny znaczący wpływ na stan stad ryb, aby umożliwić zarządzanie i ochronę opierające się na podejściu ekosystemowym, niezbędne do realizacji wspólnej polityki rybołówstwa, a także do poprawy oceny stad.

(17) W celu utrzymania, dostosowania lub wycofania środków nadzwyczajnych i innych środków opartych na zasadzie ostrożności zwykle wymagane są dodatkowe informacje. W miarę możliwości należy zatem nadawać priorytet gromadzeniu danych, które są niezbędne do oceny środków wprowadzonych na podstawie zasady ostrożności.

(18) Z myślą o zmianach, jakie z upływem czasu mogą zachodzić w stanie zasobów rybnych, niezbędne jest utworzenie i zachowywanie szeregów czasowych danych w celu umożliwienia skutecznego długoterminowego kontrolowania tych zasobów.

(19) Połowy kontrolne na morzu są istotną metodą gromadzenia danych biologicznych. Ze względu na ich wagę w regionach morskich, w których stada są dzielone, stosowne jest, by na poziomie Unii przeprowadzano wystarczającą liczbę obowiązkowych połowów kontrolnych na morzu.

(20) Państwa członkowskie powinny wdrożyć wieloletni program Unii na szczeblu krajowym, określając swoje główne działania w zakresie gromadzenia danych w części programu operacyjnego, o której mowa w art. 18 ust. 1 lit. p) rozporządzenia (UE) nr 508/2014, uzupełnionej o plan prac dotyczący gromadzenia danych zgodnie z art. 21 tego rozporządzenia. Wymagania dotyczące treści takich planów prac powinny zostać określone w niniejszym rozporządzeniu.

(21) Należy opisać kroki, jakie państwa członkowskie powinny podjąć, oraz kwestie, które powinny one wziąć pod uwagę przy opracowywaniu metod gromadzenia danych w ramach krajowych planów prac. W celu zapewnienia skutecznego i spójnego wdrożenia niniejszego rozporządzenia przez państwa członkowskie konieczne jest również określenie kluczowych wymagań w odniesieniu do krajowych systemów koordynacji, praw podmiotów gromadzących dane oraz obowiązków kapitanów statków rybackich.

(22) Zgodnie z art. 19 ust. 1 i art. 21 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 508/2014 obowiązkiem Komisji jest zatwierdzanie programów operacyjnych i krajowych planów prac państw członkowskich, a także zmian do nich. Zgodnie z art. 22 tego rozporządzenia Komisja może w drodze aktów wykonawczych przyjmować przepisy dotyczące procedur, formatu i harmonogramów odnoszących się do zatwierdzania tych programów i planów prac.

(23) Oceny planów prac powinna dokonywać Komisja po konsultacji z Komitetem Naukowo-Technicznym i Ekonomicznym ds. Rybołówstwa (STECF), aby zapewnić zgodność tych planów z minimalnymi wymaganiami określonymi w niniejszym rozporządzeniu.

(24) Do celów kontroli realizacji przez państwa członkowskie działań w zakresie gromadzenia danych konieczne jest, by państwa członkowskie składały Komisji sprawozdania w wyraźnie określonych, ujednoliconych formatach zmniejszających obciążenie administracyjne.

(25) Konieczna jest współpraca państw członkowskich między sobą i z państwami trzecimi oraz koordynowanie ich planów prac w zakresie gromadzenia danych dotyczących tego samego regionu morskiego i regionów obejmujących odpowiednie wody śródlądowe.

(26) Z uwagi na cel wspólnej polityki rybołówstwa, zgodnie z którym należy powierzyć państwom członkowskim większy zakres odpowiedzialności oraz w większym stopniu włączyć użytkowników końcowych danych naukowych w proces gromadzenia danych, koordynacja regionalna powinna zostać wzmocniona i rozszerzona poprzez zastąpienie pojedynczego posiedzenia ciągłą współpracą koordynowaną przez regionalne grupy koordynacyjne w każdym regionie morskim. W tych ramach państwa członkowskie powinny dążyć do współpracy z odpowiednimi zainteresowanymi stronami, w tym z państwami trzecimi.

(27) Tym regionalnym grupom koordynacyjnym należy powierzyć zadanie rozwijania i wdrażania procedur, metod, a także zapewniania jakości i kontroli jakości gromadzenia i przetwarzania danych w celu umożliwienia poprawy wiarygodności doradztwa naukowego.

(28) Regionalne grupy koordynacyjne powinny również dążyć do rozwijania i wdrożenia regionalnych baz danych oraz rozpocząć wszystkie niezbędne działania przygotowawcze służące osiągnięciu tego celu.

(29) Należy w pełni wykorzystać potencjał danych, w tym danych dotyczących obowiązku wyładunku, do celów zrównoważonego zarządzania rybołówstwem oraz do celów oceny i monitorowania stad i ekosystemów.

(30) Wybór sposobu gromadzenia danych powinien należeć do państw członkowskich, jednak aby umożliwić adekwatne zestawianie danych na szczeblu regionalnym, konieczne jest uzgodnienie przez państwa członkowskie na szczeblu regionalnym minimalnych wymagań dotyczących jakości danych, ich zakresu i kompatybilności, przy uwzględnieniu, że w niektórych regionach basenami zarządza się wspólnie z państwami trzecimi. Jeżeli na szczeblu regionalnym istnieje ogólne porozumienie co do stosowanych metod, regionalne grupy koordynacyjne powinny, na podstawie tego porozumienia, przedstawić Komisji do zatwierdzenia projekt regionalnego planu prac.

(31) Należy odstąpić od określania w ustawodawstwie Unii szczegółowych metod gromadzenia danych. Przepisy dotyczące określonych metod gromadzenia danych należy zatem zastąpić opisem procesu ustalania tych metod. Proces ten powinien zasadniczo obejmować współpracę między państwami członkowskimi a użytkownikami danych w ramach regionalnych grup koordynacyjnych, a także zatwierdzanie metod przez Komisję w drodze zatwierdzania planów prac przedłożonych przez państwa członkowskie.

(32) Dane, o których mowa w niniejszym rozporządzeniu, powinny być wprowadzane do krajowych komputerowych baz danych, tak by były dostępne dla Komisji i by mogły być udostępniane użytkownikom końcowym danych naukowych i innym zainteresowanym stronom. Dane niepozwalające zidentyfikować podmiotu, którego dotyczą, w tym dane dotyczące aspektów środowiskowych zarządzania rybołówstwem, powinny być dostępne bez ograniczeń dla wszystkich stron zainteresowanych ich analizą. W tym celu za zainteresowane strony niebędące użytkownikami końcowymi danych naukowych uznaje się wszelkie osoby lub podmioty wyrażające takie zainteresowanie.

(33) Doradztwo naukowe w zakresie gospodarowania zasobami rybnymi wymaga przetwarzania danych szczegółowych w celu zaspokojenia potrzeb podmiotów zarządzających rybołówstwem. W związku z tym państwa członkowskie powinny udostępniać dane niezbędne do analizy naukowej i powinny zapewnić konieczne do tego możliwości techniczne.

(34) Zgodnie z art. 25 ust. 2 lit. e) rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 organom zainteresowanym, ze względów badawczych lub do celów zarządzania, naukową analizą danych w sektorze rybołówstwa oraz wszelkim zainteresowanym stronom należy zapewnić dostępność w odpowiednim czasie odpowiednich danych i odnośnych metod, z wyjątkiem sytuacji, w których na mocy mającego zastosowanie prawa Unii wymagana jest ochrona danych i zachowanie poufności.

(35) W celu pełnego wykonania art. 25 ust. 2 lit. e) rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 państwa członkowskie powinny wprowadzić odpowiednie procedury i technologie elektroniczne umożliwiające zapewnienie dostępności danych oraz powinny współpracować z innymi państwami członkowskimi, Komisją i końcowymi użytkownikami danych naukowych w celu opracowania kompatybilnych systemów przechowywania i wymiany danych, z uwzględnieniem dyrektywy 2007/2/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ([1]). Należy również zapewnić dalsze rozpowszechnianie informacji zarówno na poziomie krajowym, jak i na poziomie Unii. We wszystkich przypadkach należy wprowadzić odpowiednie zabezpieczenia, takie jak wyższy poziom agregacji lub anonimizacja danych, jeśli dane obejmują informacje dotyczące zidentyfikowanych lub możliwych do zidentyfikowania osób fizycznych, z uwzględnieniem celów przetwarzania, charakteru danych i potencjalnych zagrożeń związanych z przetwarzaniem danych osobowych.

(36) Konieczne jest zapewnienie, by użytkownicy końcowi danych naukowych otrzymywali dane w odpowiednim czasie i w ujednoliconym formacie, z jasnymi systemami kodyfikacji, ponieważ muszą oni terminowo zapewniać doradztwo, by umożliwić osiągnięcie zrównoważonego rybołówstwa. Także inne zainteresowane strony powinny mieć pewność otrzymania danych w ustalonym terminie.

(37) W celu zwiększenia wiarygodności doradztwa naukowego niezbędnego do realizacji wspólnej polityki rybołówstwa państwa członkowskie i Komisja powinny działać w sposób skoordynowany i współpracować w ramach odpowiednich międzynarodowych organów naukowych.

(38) W kwestii wdrażania przepisów dotyczących gromadzenia danych należy konsultować się ze środowiskiem naukowym, a osoby pracujące w przemyśle rybnym oraz inne grupy interesów należy o tej kwestii informować. Właściwymi organami, które powinny gromadzić wymagane opinie naukowe, są STECF oraz komitety doradcze ustanowione zgodnie z art. 43 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013.

(39) W celu uzupełnienia niektórych, innych niż istotne, elementów niniejszego rozporządzenia należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania aktów zgodnie z art. 290 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej w odniesieniu do ustanowienia szczegółowego wykazu wymagań dotyczących danych na potrzeby gromadzenia danych na podstawie niniejszego rozporządzenia w ramach wieloletniego programu Unii. Szczególnie ważne jest, aby w czasie prac przygotowawczych Komisja prowadziła stosowne konsultacje, w tym na poziomie ekspertów, oraz aby konsultacje te prowadzone były zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa ([2]). W szczególności, aby zapewnić Parlamentowi Europejskiemu i Radzie udział na równych zasadach w przygotowaniu aktów delegowanych, instytucje te otrzymują wszelkie dokumenty w tym samym czasie co eksperci państw członkowskich, a eksperci tych instytucji mogą systematycznie brać udział w posiedzeniach grup eksperckich Komisji zajmujących się przygotowaniem aktów delegowanych.

(40) W celu zapewnienia jednolitych warunków wykonywania niniejszego rozporządzenia należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze w odniesieniu do zatwierdzania projektów regionalnych planów prac przedkładanych przez regionalne grupy koordynacyjne, a także w odniesieniu do procedur, ustaleń w zakresie podziału kosztów udziału w połowach kontrolnych na morzu, obszaru regionu morskiego do celów gromadzenia danych oraz formy i terminów przedkładania i zatwierdzania takich regionalnych planów prac. Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 ([3]).

([1]) Dyrektywa 2007/2/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 marca 2007 r. ustanawiająca infrastrukturę informacji przestrzennej we Wspólnocie Europejskiej (INSPIRE) (Dz.U. L 108 z 25.4.2007, s. 1).

([2]) Dz.U. L 123 z 12.5.2016, s. 1.

([3]) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13).

(41) W celu zapewnienia jednolitych warunków wykonywania niniejszego rozporządzenia należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze do ustalenia, w ramach wieloletniego programu Unii, wykazu obowiązkowych połowów kontrolnych na morzu oraz progów, poniżej których gromadzenie danych lub prowadzenie połowów kontrolnych na morzu nie jest obowiązkowe. Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 182/2011.

(42) W celu zapewnienia jednolitych warunków wykonywania niniejszego rozporządzenia należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze w odniesieniu do ustanawiania przepisów dotyczących procedur, formy i terminów składania i zatwierdzania sprawozdań rocznych przedkładanych Komisji przez państwa członkowskie. Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 182/2011.

(43) W celu zapewnienia jednolitych warunków wykonywania niniejszego rozporządzenia należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze w odniesieniu do ustanawiania przepisów dotyczących procedur, formatów, kodów i harmonogramów, które należy wykorzystywać w celu zapewnienia kompatybilności systemów przechowywania i wymiany danych oraz w celu wprowadzenia w stosownych przypadkach zabezpieczeń, jeżeli systemy te obejmują informacje dotyczące zidentyfikowanych lub możliwych do zidentyfikowania osób fizycznych. Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 182/2011.

(44) Ponieważ cele niniejszego rozporządzenia, mianowicie ustanowienie unijnych ram gromadzenia danych, zarządzania nimi i ich wykorzystywania w sektorze rybołówstwa, nie mogą zostać osiągnięte w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, natomiast z uwagi na rozmiary i skutki tego działania możliwe jest lepsze ich osiągnięcie na poziomie Unii, może ona podjąć działania zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tego celu.

(45) Należy uchylić rozporządzenie (WE) nr 199/2008. Należy jednakże przewidzieć środki przejściowe w odniesieniu do już zatwierdzonych programów krajowych oraz do obecnie obowiązującego wieloletniego programu Unii,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ I

PRZEPISY OGÓLNE

Artykuł 1

Przedmiot i zakres stosowania

1. W celu przyczynienia się do realizacji celów wspólnej polityki rybołówstwa określonych w art. 2 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013, w niniejszym rozporządzeniu ustanawia się przepisy w zakresie gromadzenia danych biologicznych, środowiskowych, technicznych i społeczno-ekonomicznych w sektorze rybołówstwa, zarządzania nimi i ich wykorzystywania, jak przewidziano w art. 25 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013.

2. Dane, o których mowa w ust. 1, gromadzi się jedynie, jeżeli na mocy aktów prawnych Unii innych niż niniejsze rozporządzenie nie przewidziano obowiązku ich gromadzenia.

3. W odniesieniu do danych niezbędnych do zarządzania rybołówstwem, które mają być gromadzone na podstawie aktów prawnych Unii innych niż niniejsze rozporządzenie, określa się w nim jedynie zasady wykorzystywania i przekazywania tych danych.

Artykuł 2

Ochrona danych

W stosownych przypadkach przetwarzanie i wykorzystywanie danych gromadzonych na podstawie niniejszego rozporządzenia oraz zarządzanie nimi odbywa się zgodnie z dyrektywą 95/46/WE, rozporządzeniami (WE) nr 45/2001 i (WE) nr 223/2009 oraz bez uszczerbku dla tych aktów.

Artykuł 3

Definicje

Na potrzeby niniejszego rozporządzenia stosuje się definicje, o których mowa w art. 4 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013. Ponadto stosuje się następujące definicje:

1) „sektor rybołówstwa" oznacza działania związane z rybołówstwem przemysłowym, połowami rekreacyjnymi, akwakulturą i przemysłem przetwórczym produktów rybołówstwa;

2) „połowy rekreacyjne" oznaczają niekomercyjną działalność połowową, w przypadku której żywe zasoby morza eksploatowane są w celach rekreacyjnych, turystycznych lub sportowych;

3) „region morski" oznacza obszar geograficzny wymieniony w art. 4 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013, obszar ustanowiony przez regionalne organizacje ds. zarządzania rybołówstwem lub obszar zdefiniowany w akcie wykonawczym, o którym mowa w art. 9 ust. 11;

4) „dane pierwotne" oznaczają dane odnoszące się do poszczególnych statków, osób fizycznych lub prawnych lub pojedynczych prób badawczych;

5) „metadane" oznaczają dane o jakości i ilości zgromadzonych danych pierwotnych;

6) „dane szczegółowe" oznaczają dane oparte na danych pierwotnych, mające formę, która nie pozwala bezpośrednio ani pośrednio zidentyfikować osób fizycznych lub prawnych;

7) „dane zagregowane" oznaczają wynik zsumowania danych pierwotnych lub danych szczegółowych do celów konkretnej analizy;

8) „obserwator naukowy" oznacza osobę wyznaczoną do obserwacji działalności połowowej w związku z gromadzeniem danych do celów naukowych, powołaną przez organ odpowiedzialny za wdrażanie krajowych planów prac dotyczących gromadzenia danych;

9) „dane naukowe" oznaczają dane, o których mowa w art. 1 ust. 1, które są gromadzone lub wykorzystywane, lub którymi zarządza się na mocy niniejszego rozporządzenia.

ROZDZIAŁ II

GROMADZENIE DANYCH W RAMACH WIELOLETNICH PROGRAMÓW UNII I ZARZĄDZANIE TYMI DANYMI

SEKCJA 1

Wieloletnie programy Unii

Artykuł 4

Ustanowienie wieloletniego programu Unii

1. Komisja ustanawia wieloletni program Unii dotyczący gromadzenia danych, o których mowa w art. 1 ust. 1, oraz zarządzania nimi, posiadający treść określoną w art. 5 i odpowiadający kryteriom określonym w tym artykule.

Komisja przyjmuje, w drodze aktów delegowanych zgodnie z art. 24, część wieloletniego programu Unii obejmującą kwestie określone w art. 5 ust. 1 lit. a).

Komisja przyjmuje, w drodze aktów wykonawczych, zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 25 ust. 2, część wieloletniego programu Unii obejmującą kwestie określone w art. 5 ust. 1 lit. b) i c).

2. Przed przyjęciem aktów delegowanych i wykonawczych, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, Komisja przeprowadza konsultacje z regionalnymi grupami koordynacyjnymi, o których mowa w art. 9, STECF oraz wszelkimi innymi odpowiednimi organami naukowymi, o których mowa w art. 26 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013.

Artykuł 5

Treść i kryteria przyjmowania wieloletniego programu Unii

1. W wieloletnim programie Unii określa się:

a) szczegółowy wykaz wymagań dotyczących danych służących realizacji celów określonych w art. 2 i 25 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013;

b) wykaz obowiązkowych połowów kontrolnych na morzu;

c) progi, poniżej których państwa członkowskie nie są zobowiązane do gromadzenia danych, na podstawie swojej działalności w zakresie rybołówstwa i akwakultury, lub do prowadzenia połowów kontrolnych na morzu.

2. Dane, o których mowa w ust. 1 lit. a), obejmują:

a) dane biologiczne na temat wszystkich stad poławianych i przyławianych w ramach unijnych połowów przemysłowych i, w stosownych przypadkach, rekreacyjnych na wodach Unii oraz na wodach nienależących do Unii, w tym połowów węgorza i łososia na odpowiednich wodach śródlądowych, a także innych gatunków ryb diadromicznych o znaczeniu handlowym, na potrzeby zastosowania ekosystemowego podejścia do zarządzania rybołówstwem i ochrony niezbędnych do realizacji wspólnej polityki rybołówstwa;

b) dane służące ocenie wpływu rybołówstwa unijnego na ekosystem morski obejmujący wody Unii oraz wody nienależące do Unii, w tym dane na temat przyłowu gatunków niebędących gatunkami docelowymi, w szczególności gatunków chronionych na mocy prawa Unii lub prawa międzynarodowego, dane dotyczące wpływu rybołówstwa na siedliska morskie, w tym wrażliwe obszary morskie, i dane na temat wpływu rybołówstwa na sieci pokarmowe;

c) dane dotyczące działalności unijnych statków rybackich na wodach Unii i wodach nienależących do Unii, w tym poziomy połowów i dane dotyczące nakładu połowowego oraz zdolności połowowej floty Unii;

d) dane społeczno-ekonomiczne dotyczące rybołówstwa umożliwiające ocenę społeczno-ekonomicznych wyników unijnego sektora rybołówstwa;

e) dane społeczno-ekonomiczne i dane dotyczące zrównoważonego rozwoju akwakultury morskiej, umożliwiające ocenę społeczno-ekonomicznych wyników i zrównoważonego rozwoju unijnego sektora akwakultury, w tym jego wpływu na środowisko;

f) dane społeczno-ekonomiczne dotyczące sektora przetwórstwa ryb umożliwiające ocenę społeczno-ekonomicznych wyników tego sektora.

3. Ponadto dane, o których mowa w ust. 1 lit. a), mogą obejmować dane społeczno-ekonomiczne i dane dotyczące zrównoważonego rozwoju akwakultury słodkowodnej umożliwiające ocenę społeczno-ekonomicznych wyników i zrównoważonego rozwoju unijnego sektora akwakultury, w tym jego wpływu na środowisko.

4. W celu przyjęcia wieloletniego programu Unii Komisja uwzględnia:

a) zapotrzebowanie na informacje do celów zarządzania wspólną polityką rybołówstwa i jej skutecznego wdrażania, w dążeniu do osiągnięcia jej celów określonych w art. 2 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013. Takie informacje umożliwiają też określenie celów koniecznych do wdrożenia planów wieloletnich, o których mowa w art. 9 tego rozporządzenia;

b) zapotrzebowanie na odpowiednie, kompletne i wiarygodne dane w celu podejmowania decyzji dotyczących zarządzania rybołówstwem oraz ochrony ekosystemów, w tym wrażliwych gatunków i siedlisk;

c) zapotrzebowanie na dane i ich znaczenie dla zrównoważonego rozwoju akwakultury na poziomie Unii, z uwzględnieniem głównie lokalnego zasięgu jego skutków;

d) potrzebę wsparcia ocen skutków środków z zakresu polityki;

e) koszty i korzyści, z uwzględnieniem najbardziej opłacalnych rozwiązań służących osiągnięciu celu gromadzenia danych;

f) potrzebę unikania sytuacji przerwania istniejących szeregów czasowych;

g) potrzebę uproszczenia i uniknięcia wielokrotnego gromadzenia tych samych danych, zgodnie z art. 1;

h) w odpowiednich przypadkach, potrzebę gromadzenia danych odnoszących się do połowów, w odniesieniu do których brakuje danych;

i) specyfikę regionalną i umowy regionalne zawierane przez regionalne grupy koordynacyjne;

j) międzynarodowe zobowiązania Unii i jej państw członkowskich;

k) zakres przestrzenny i czasowy działań w zakresie gromadzenia danych.

5. Wykaz obowiązkowych połowów kontrolnych na morzu, o którym mowa w ust. 1 lit. b), sporządza się z uwzględnieniem następujących wymagań:

a) zapotrzebowanie na informacje do celów zarządzania wspólną polityką rybołówstwa, w dążeniu do osiągnięcia jej celów określonych w art. 2 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013;

b) zapotrzebowanie na informacje, wynikające z międzynarodowych uzgodnień dotyczących koordynacji i harmonizacji;

c) zapotrzebowanie na informacje umożliwiające ocenę planów zarządzania;

d) zapotrzebowanie na informacje w celu monitorowania zmiennych dotyczących ekosystemów;

e) zapotrzebowanie na informacje obejmujące w odpowiednim zakresie obszary występowania stad;

f) potrzeba unikania powielania połowów kontrolnych na morzu; oraz

g) potrzeba unikania sytuacji przerwania szeregów czasowych.

6. W przypadku stad objętych limitami połowowymi przepisy dotyczące udziału poszczególnych państw członkowskich w połowach kontrolnych na morzu, o których mowa w ust. 1 lit. b), określa się w oparciu o udział poszczególnych państw członkowskich w całkowitych dopuszczalnych połowach udostępnionych Unii w odniesieniu do danych stad. W przypadku stad nieobjętych limitami połowowymi przepisy te określa się w oparciu o względny udział poszczególnych państw członkowskich w całkowitej eksploatacji danego stada.

7. W przypadku stad objętych limitami połowowymi próg, o którym mowa w ust. 1 lit. c), określa się w oparciu o udział danego państwa członkowskiego w całkowitych dopuszczalnych połowach udostępnionych Unii w odniesieniu do danego stada. W przypadku stad nieobjętych limitami połowowymi próg ten określa się w oparciu o względny udział danego państwa członkowskiego w łącznej eksploatacji danego stada. W odniesieniu do akwakultury i sektora przetwórstwa takie progi muszą być proporcjonalne do wielkości tych sektorów w danym państwie członkowskim.

SEKCJA 2

Wdrażanie wieloletniego programu Unii przez państwa członkowskie

Artykuł 6

Krajowe plany prac

1. Bez uszczerbku dla obecnych obowiązków państw członkowskich w zakresie gromadzenia danych, wynikających z prawa Unii, państwa członkowskie gromadzą dane w ramach programu operacyjnego, o którym mowa w art. 18 rozporządzenia (UE) nr 508/2014, oraz planu prac sporządzonego zgodnie z wieloletnim programem Unii i zgodnie z art. 21 rozporządzenia (UE) nr 508/2014 (zwanego dalej „krajowym planem prac").

2. Podczas zatwierdzania krajowych planów prac, zgodnie z art. 21 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 508/2014, Komisja uwzględnia ocenę przeprowadzoną przez STECF zgodnie z art. 10 niniejszego rozporządzenia. Jeżeli z takiej oceny wynika, że krajowy plan prac nie jest zgodny z niniejszym artykułem lub nie zapewnia przydatności naukowej danych lub dostatecznej jakości proponowanych metod i procedur, Komisja niezwłocznie informuje o tym dane państwo członkowskie i wskazuje zmiany do tego planu prac, jakie uważa za konieczne. Następnie dane państwo członkowskie przedkłada Komisji poprawiony krajowy plan prac.

3. Krajowe plany prac muszą zawierać szczegółowy opis:

a) danych, które należy gromadzić zgodnie z wieloletnim programem Unii;

b) czasowego i przestrzennego rozkładu oraz częstotliwości gromadzenia danych;

c) źródła danych, procedur oraz metod gromadzenia danych oraz ich przetwarzania do postaci zbiorów danych, które zostaną dostarczone użytkownikom końcowym danych naukowych;

d) ram zapewniania jakości i kontroli jakości w celu zapewnienia odpowiedniej jakości danych zgodnie z art. 14;

e) formy i terminu, w jakich dane mają zostać udostępnione użytkownikom końcowym danych naukowych, z uwzględnieniem potrzeb określonych przez użytkowników końcowych danych naukowych, jeżeli są one znane;

f) międzynarodowych i regionalnych uzgodnień dotyczących współpracy i koordynacji, w tym umów dwustronnych i wielostronnych zawartych na potrzeby realizacji celów niniejszego rozporządzenia; oraz

g) sposobu, w jaki zostały uwzględnione międzynarodowe zobowiązania Unii i jej państw członkowskich.

4. Przygotowując krajowy plan prac, każde państwo członkowskie w ramach regionalnych grup koordynacyjnych, o których mowa w art. 9, współpracuje z innymi państwami członkowskimi i koordynuje z nimi swoje działania, w szczególności z państwami położonymi w tym samym regionie morskim, w celu zapewnienia skutecznego pozyskania wystarczających danych i uniknięcia powielania działań w zakresie gromadzenia danych. W tym procesie państwa członkowskie dążą również do zaangażowania odpowiednich zainteresowanych stron na właściwym szczeblu. W odpowiednich przypadkach taką współpracę i koordynację można również prowadzić poza regionalnymi grupami koordynacyjnymi.

Artykuł 7

Korespondenci krajowi

1. Każde państwo członkowskie wyznacza korespondenta krajowego i informuje o tym Komisję. Korespondent krajowy pełni funkcję punktu kontaktowego do celów wymiany informacji między Komisją a danym państwem członkowskim w odniesieniu do przygotowywania i wdrażania krajowych planów prac.

2. Ponadto korespondent krajowy wykonuje w szczególności następujące zadania:

a) koordynuje przygotowywanie sprawozdania rocznego, o którym mowa w art. 11;

b) zapewnia przekazywanie informacji w danym państwie członkowskim; oraz

c) koordynuje obecność odpowiednich ekspertów na posiedzeniach grup eksperckich organizowanych przez Komisję i ich udział w odpowiednich regionalnych grupach koordynacyjnych, o których mowa w art. 9.

3. Jeżeli w danym państwie członkowskim we wdrażaniu krajowego planu plac uczestniczy kilka podmiotów, korespondent krajowy jest odpowiedzialny za koordynację tych prac.

4. Każde państwo członkowskie zapewnia, by jego korespondent krajowy dysponował wystarczającymi uprawnieniami do reprezentowania państwa członkowskiego w regionalnych grupach koordynacyjnych, o których mowa w art. 9.

Artykuł 8

Współpraca w obrębie Unii

Państwa członkowskie współpracują i koordynują swoje działania w celu dalszej poprawy jakości i zakresu danych oraz terminowości ich dostarczania, umożliwiając zwiększenie wiarygodności metod gromadzenia danych, w celu usprawnienia swoich działań w zakresie gromadzenia danych.

Artykuł 9

Koordynacja i współpraca regionalna

1. Jak przewidziano w art. 25 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013, państwa członkowskie koordynują swoje działania w zakresie gromadzenia danych z pozostałymi państwami członkowskimi położonymi w tym samym regionie morskim i dokładają wszelkich starań, aby skoordynować swoje działania z państwami trzecimi, które sprawują zwierzchnictwo lub jurysdykcję nad wodami w tym samym regionie morskim.

2. Aby ułatwić koordynację regionalną, zainteresowane państwa członkowskie powołują regionalne grupy koordynacyjne dla każdego regionu morskiego.

3. Celem regionalnych grup koordynacyjnych jest opracowywanie i wdrażanie procedur, metod, a także zapewnianie jakości i kontroli jakości gromadzenia i przetwarzania danych w celu umożliwienia zwiększenia wiarygodności doradztwa naukowego. W tym celu regionalne grupy koordynacyjne dążą do rozwijania i wdrażania regionalnych baz danych.

4. Regionalna grupa koordynacyjna składa się z ekspertów wyznaczanych przez państwa członkowskie, w tym korespondentów krajowych, oraz przez Komisję.

5. Regionalne grupy koordynacyjne opracowują i uzgadniają regulamin wewnętrzny swojej działalności.

6. Regionalne grupy koordynacyjne koordynują ze sobą i z Komisją działania w kwestiach mających wpływ na kilka regionów morskich.

7. Przedstawiciele odpowiednich użytkowników końcowych danych naukowych, w tym odpowiednie organy naukowe, o których mowa w art. 26 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013, regionalne organizacje ds. zarządzania rybołówstwem, komitety doradcze i państwa trzecie są w razie potrzeby zapraszane do udziału w posiedzeniach regionalnych grup koordynacyjnych w charakterze obserwatorów.

8. Regionalne grupy koordynacyjne mogą przygotowywać projekty regionalnych planów prac, które muszą być zgodne z niniejszym rozporządzeniem oraz z wieloletnim programem Unii. Te projekty regionalnych planów prac mogą obejmować procedury, metody, zapewnianie jakości i kontrolę jakości gromadzenia i przetwarzania danych, o których mowa w art. 5 ust. 2 lit. a) i b) i ust. 5, a także koordynowane regionalnie strategie pobierania próbek oraz warunki wprowadzania danych do regionalnych baz danych. Mogą one także zawierać ustalenia w zakresie podziału kosztów udziału w połowach kontrolnych na morzu.

9. W przypadku gdy przygotowany zostaje projekt regionalnego planu prac, zainteresowane państwo członkowskie przedkłada go Komisji do dnia 31 października roku poprzedzającego rok, w którym ten regionalny plan prac ma być stosowany, chyba że nadal obowiązuje aktualny plan; w takim przypadku zainteresowane państwa członkowskie powiadamiają o nim Komisję. Komisja może zatwierdzić projekt regionalnego planu prac w drodze aktu wykonawczego. Taki akt wykonawczy przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 25 ust. 2. W tym celu Komisja uwzględnia w odpowiednich przypadkach ocenę przeprowadzoną przez STECF, o której mowa w art. 10. Jeżeli z takiej oceny wynika, że projekt regionalnego planu prac nie jest zgodny z niniejszym artykułem lub nie zapewnia przydatności naukowej danych lub dostatecznej jakości proponowanych metod i procedur, Komisja niezwłocznie informuje o tym dane państwo członkowskie i wskazuje zmiany do tego projektu planu prac, jakie uważa za konieczne. Następnie dane państwo członkowskie przedkłada Komisji poprawiony projekt regionalnego planu prac.

10. Uznaje się, że regionalny plan prac zastępuje lub uzupełnia odpowiednie części krajowych planów prac każdego zainteresowanego państwa członkowskiego.

11. Komisja może przyjmować akty wykonawcze ustanawiające przepisy dotyczące procedur, ustaleń w zakresie podziału kosztów udziału w połowach kontrolnych na morzu, obszaru regionu morskiego do celów gromadzenia danych oraz formy i harmonogramów składania i zatwierdzania regionalnych planów prac, o których mowa w ust. 8. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 25 ust. 2.

Artykuł 10

Ocena planów prac przez STECF

STECF dokonuje oceny krajowych planów prac i projektów regionalnych planów prac, o których mowa w art. 6 i 9. W ramach tej oceny STECF bierze pod uwagę:

a) zgodność planów prac i zmian do nich z art. 6 i 9; oraz

b) przydatność naukową danych objętych planami prac do celów określonych w art. 1 ust. 1 oraz jakość proponowanych metod i procedur.

Artykuł 11

Ocena i zatwierdzanie efektów krajowych planów prac

1. Państwa członkowskie corocznie przedstawiają Komisji sprawozdanie z wdrażania ich krajowych planów prac. Komisja może przyjąć akty wykonawcze określające przepisy dotyczące procedur, formy i terminów składania i zatwierdzania sprawozdań rocznych. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 25 ust. 2.

2. Zgodnie z art. 10 STECF ocenia:

a) wykonanie krajowych planów prac; oraz

b) jakość danych zgromadzonych przez państwa członkowskie.

3. Komisja ocenia wdrażanie krajowych planów prac na podstawie:

a) oceny dokonanej przez STECF; oraz

b) konsultacji z odpowiednimi regionalnymi organizacjami ds. zarządzania rybołówstwem, dla których Unia jest umawiającą się stroną lub obserwatorem, i z właściwymi międzynarodowymi organami naukowymi.

SEKCJA 3

Wymagania co do procedury gromadzenia danych

Artykuł 12

Dostęp do miejsc pobierania prób badawczych

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby podmioty gromadzące dane wyznaczone przez organ, któremu powierzono wdrażanie krajowego planu prac, miały do celów służbowych dostęp do wszystkich połowów, statków i innych miejsc pobierania próbek oraz do rejestrów przedsiębiorców i wszelkich innych niezbędnych danych.

2. Kapitanowie unijnych statków rybackich przyjmują na pokład obserwatorów naukowych i współpracują z nimi tak, by mogli oni na pokładzie unijnego statku rybackiego wypełnić swoje obowiązki, a także, w odpowiednich przypadkach, umożliwiają stosowanie alternatywnych metod gromadzenia danych określonych w krajowych planach prac, bez uszczerbku dla zobowiązań międzynarodowych

3. Kapitanowie unijnych statków rybackich mogą odmówić przyjęcia na pokład obserwatorów naukowych działających w ramach programu monitorowania na morzu jedynie wtedy, gdy na statku ewidentnie brak jest miejsca lub jeżeli wynika to ze względów bezpieczeństwa zgodnie z prawem krajowym. W takich przypadkach dane gromadzone są przy zastosowaniu alternatywnych metod gromadzenia danych określonych w krajowym planie prac, opracowanych i kontrolowanych przez organ odpowiedzialny za wdrażanie krajowego planu prac.

SEKCJA 4

Procedura zarządzania danymi

Artykuł 13

Przechowywanie danych

Państwa członkowskie:

a) zapewniają, aby dane pierwotne zgromadzone w ramach krajowych planów prac były bezpiecznie przechowywane w komputerowych bazach danych i podejmują wszelkie konieczne działania, by dane te były traktowane jako dane poufne;

b) zapewniają, aby metadane odnoszące się do społeczno-gospodarczych danych pierwotnych zgromadzonych w ramach krajowych planów prac były bezpiecznie przechowywane w komputerowych bazach danych;

c) podejmują wszelkie niezbędne środki techniczne, by dane te ochronić przed przypadkowym lub nielegalnym zniszczeniem, przypadkową utratą, uszkodzeniem, dostępem osób niepowołanych lub rozpowszechnieniem.

Artykuł 14

Kontrola jakości danych i ich zatwierdzanie

1. Państwa członkowskie odpowiadają za jakość i kompletność danych pierwotnych, które zgromadzono w ramach krajowych planów prac, oraz za pochodne od nich dane szczegółowe i zagregowane, które przekazuje się użytkownikom końcowym danych naukowych.

2. Państwa członkowskie zapewniają, aby:

a) dane pierwotne gromadzone w ramach krajowych planów prac były odpowiednio sprawdzane pod kątem błędów według właściwych procedur kontroli jakości;

b) dane szczegółowe i zagregowane pochodne od danych pierwotnych zgromadzonych w ramach krajowych planów prac były zatwierdzane, zanim zostaną przekazane użytkownikom końcowym danych naukowych;

c) względem danych pierwotnych, szczegółowych i zagregowanych, o których mowa w lit. a) i b), zostały opracowane procedury zapewnienia jakości zgodne z procedurami przyjętymi przez międzynarodowe organy naukowe, regionalne organizacje ds. zarządzania rybołówstwem, STECF i regionalne grupy koordynacyjne.

ROZDZIAŁ III

WYKORZYSTANIE DANYCH

Artykuł 15

Dostęp do danych pierwotnych i ich przekazywanie

1. Do celów weryfikacji istnienia danych pierwotnych zgromadzonych zgodnie z art. 6 ust. 1, innych niż dane społeczno-gospodarcze, państwa członkowskie zapewniają Komisji dostęp do krajowych komputerowych baz danych, o których mowa w art. 13 lit. a).

2. Do celów weryfikacji danych społeczno-gospodarczych zgromadzonych zgodnie z art. 6 ust. 1 państwa członkowskie zapewniają Komisji dostęp do krajowych komputerowych baz danych, o których mowa w art. 13 lit. b).

3. Państwa członkowskie zawierają z Komisją porozumienia zapewniające Komisji skuteczny i nieograniczony dostęp do krajowych komputerowych baz danych, o których mowa w ust. 1 i 2, z zastrzeżeniem obowiązków wynikających z innych przepisów unijnych.

4. Państwa członkowskie zapewniają, aby dane pierwotne zgromadzone podczas połowów kontrolnych na morzu były przekazywane międzynarodowym organizacjom naukowym i odpowiednim organom naukowym przy regionalnych organizacjach ds. zarządzania rybołówstwem zgodnie z międzynarodowymi zobowiązaniami Unii i państw członkowskich.

Artykuł 16

Przetwarzanie danych pierwotnych

1. Państwa członkowskie przetwarzają dane pierwotne do postaci zbiorów danych szczegółowych lub zagregowanych zgodnie z:

a) w stosownych przypadkach – odpowiednimi normami międzynarodowymi;

b) w stosownych przypadkach – protokołami uzgodnionymi na szczeblu międzynarodowym lub regionalnym.

2. Państwa członkowskie dostarczają w razie konieczności użytkownikom końcowym danych naukowych i Komisji opis metod użytych do przetwarzania danych, o które wystąpiono, i ich właściwości statystycznych.

Artykuł 17

Procedura zapewniania dostępności danych szczegółowych i zagregowanych

1. Państwa członkowskie wprowadzają odpowiednie procedury i technologie elektroniczne, aby zapewnić skuteczne stosowanie art. 25 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 i niniejszego rozporządzenia. Nie wprowadzają one ograniczeń w zakresie rozpowszechniania danych szczegółowych i zagregowanych wśród użytkowników końcowych danych naukowych i innych zainteresowanych stron, które nie są konieczne.

2. W przypadku danych obejmujących informacje dotyczące zidentyfikowanych lub możliwych do zidentyfikowania osób fizycznych lub podmiotów prawnych państwa członkowskie zapewniają odpowiednie zabezpieczenia. Państwo członkowskie może odmówić przekazania odnośnych danych szczegółowych i zagregowanych, jeżeli istnieje ryzyko, że osoby fizyczne lub podmioty prawne zostaną zidentyfikowane, w którym to przypadku dane państwo członkowskie może zaproponować alternatywne sposoby spełnienia potrzeb użytkownika końcowego danych naukowych, które zapewnią anonimowość.

3. W przypadku wniosków przedstawionych przez użytkowników końcowych danych naukowych o wykorzystanie danych jako podstawy do formułowania zaleceń w zarządzaniu rybołówstwem państwa członkowskie zapewniają, by stosowne dane szczegółowe i zagregowane były aktualizowane oraz udostępniane odpowiednim użytkownikom końcowym danych naukowych w terminie określonym we wniosku, który nie może być krótszy niż miesiąc od daty otrzymania wniosku o te dane.

4. W przypadku wniosków innych niż te, o których mowa w ust. 3, państwa członkowskie zapewniają, by stosowne dane były aktualizowane oraz udostępniane odpowiednim użytkownikom końcowym danych naukowych i innym zainteresowanym stronom w rozsądnym terminie. W terminie dwóch miesięcy od daty otrzymania wniosku państwa członkowskie informują wnioskodawcę o takim terminie, który jest proporcjonalny do zakresu wniosku i ewentualnej potrzeby dodatkowego przetworzenia danych stanowiących przedmiot wniosku.

5. W przypadku gdy wniosek o udostępnienie danych złożony przez innych użytkowników końcowych danych naukowych niż użytkownicy, o których mowa w ust. 3, lub przez inne zainteresowane strony wymaga dodatkowego przetwarzania zgromadzonych już danych, państwa członkowskie mogą pobrać od wnioskodawcy opłatę odpowiadającą faktycznym kosztom wymaganego dodatkowego przetwarzania danych przed przekazaniem tych danych.

6. W należycie uzasadnionych przypadkach Komisja może wyrazić zgodę na przedłużenie terminu, o którym mowa w ust. 3.

7. W przypadku wniosku o szczegółowe dane na potrzeby publikacji naukowej państwa członkowskie mogą zażądać odroczenia publikacji danych o trzy lata od daty, do której dane te się odnoszą, w celu ochrony interesu zawodowego podmiotów gromadzących dane wyznaczonych przez organ, któremu powierzono wdrażanie krajowego planu prac. Państwa członkowskie informują użytkowników końcowych danych naukowych i Komisję o wszelkich takich decyzjach i ich uzasadnieniu.

Artykuł 18

Kompatybilne systemy przechowywania i wymiany danych

1. W celu zmniejszenia kosztów i ułatwienia dostępu do danych szczegółowych i zagregowanych użytkownikom końcowym danych naukowych i innym zainteresowanym stronom państwa członkowskie, Komisja, naukowe organy doradcze oraz wszelcy odpowiedni użytkownicy końcowi danych naukowych współpracują nad stworzeniem kompatybilnych systemów przechowywania i wymiany danych, z uwzględnieniem przepisów dyrektywy 2007/2/WE. Systemy te muszą również ułatwiać rozpowszechnianie informacji wśród innych zainteresowanych stron. Takie systemy mogą przybrać postać regionalnych baz danych. Regionalne plany prac, o których mowa w art. 9 ust. 8 niniejszego rozporządzenia, mogą stanowić podstawę porozumienia w sprawie takich systemów.

2. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów wykonawczych ustanawiających przepisy dotyczące procedur, formatów, kodów i harmonogramów, które należy wykorzystywać w celu zapewnienia kompatybilności systemów przechowywania i wymiany danych oraz w celu wprowadzenia w stosownych przypadkach zabezpieczeń, jeżeli systemy przechowywania i wymiany danych, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, obejmują informacje dotyczące zidentyfikowanych lub możliwych do zidentyfikowania osób fizycznych. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 25 ust. 2.

Artykuł 19

Weryfikacja odmowy dostarczenia danych

Jeżeli państwo członkowskie odmawia dostarczenia danych na podstawie art. 17 ust. 7, użytkownik końcowy danych naukowych może wystąpić do Komisji o zweryfikowanie tej odmowy. Jeżeli Komisja uzna, że odmowa nie jest należycie uzasadniona, może zażądać od państwa członkowskiego, by dostarczyło dane użytkownikowi końcowemu danych naukowych w terminie miesiąca.

Artykuł 20

Obowiązki użytkowników końcowych danych naukowych i innych zainteresowanych stron

1. Użytkownicy końcowi danych naukowych i inne zainteresowane strony:

a) wykorzystują dane jedynie do celu wskazanego w ich wniosku o informacje zgodnie z art. 17;

b) należycie podają źródła danych;

c) odpowiadają za prawidłowe i odpowiednie wykorzystywanie danych z punktu widzenia etyki naukowej;

d) informują Komisję i zainteresowane państwa członkowskie o wszelkich przypuszczalnych problemach z danymi;

e) przekazują zainteresowanym państwom członkowskim i Komisji odniesienia do wyników, które uzyskano dzięki korzystaniu z danych;

f) nie przekazują otrzymanych danych stronom trzecim bez zgody zainteresowanego państwa członkowskiego;

g) nie sprzedają danych stronom trzecim.

2. Państwa członkowskie informują Komisję o wszelkich naruszeniach, których dopuścili się użytkownicy końcowi danych naukowych lub inne zainteresowane strony.

3. Jeżeli użytkownicy końcowi danych naukowych lub inne zainteresowane strony nie zachowują wymagań określonych w ust. 1, Komisja może zezwolić, by odnośne państwo członkowskie ograniczyło danemu użytkownikowi dostęp do danych lub odmówiło mu takiego dostępu.

ROZDZIAŁ IV

WSPARCIE DORADZTWA NAUKOWEGO

Artykuł 21

Uczestnictwo w posiedzeniach organów międzynarodowych

Państwa członkowskie zapewniają uczestnictwo ich krajowych ekspertów w odpowiednich posiedzeniach regionalnych organizacji ds. zarządzania rybołówstwem, dla których Unia jest umawiającą się stroną lub obserwatorem, i w posiedzeniach międzynarodowych organów naukowych.

Artykuł 22

Koordynacja i współpraca międzynarodowa

1. Państwa członkowskie i Komisja koordynują swoje wysiłki i współpracują w celu dalszej poprawy jakości i zakresu danych oraz terminowości ich dostarczania, umożliwiającej zwiększenie wiarygodności doradztwa naukowego oraz poprawę jakości planów prac i metod pracy regionalnych organizacji ds. zarządzania rybołówstwem, w odniesieniu do których Unia jest umawiającą się stroną lub obserwatorem, oraz międzynarodowych organów naukowych.

2. Taką koordynację i współpracę prowadzi się bez uszczerbku dla otwartej debaty naukowej i z myślą o propagowaniu bezstronnego doradztwa naukowego.

ROZDZIAŁ V

PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 23

Monitorowanie

1. Komisja wraz ze STECF śledzi postępy planów prac w ramach komitetu ds. rybołówstwa i akwakultury, o którym mowa w art. 25.

2. Do dnia 11 lipca 2020 r. Komisja przedkłada Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie dotyczące wdrożenia i funkcjonowania niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 24

Wykonywanie przekazanych uprawnień

1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjmowania aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule.

2. Uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych, o których mowa w art. 4 ust. 1, powierza się Komisji na okres trzech lat od dnia 10 lipca 2017 r. Komisja sporządza sprawozdanie dotyczące przekazania uprawnień nie później niż dziewięć miesięcy przed końcem okresu trzech lat. Przekazanie uprawnień zostaje automatycznie przedłużone na takie same okresy, chyba że Parlament Europejski lub Rada sprzeciwią się takiemu przedłużeniu nie później niż trzy miesiące przed końcem każdego okresu.

3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 4 ust. 1, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* lub w późniejszym terminie określonym w tej decyzji. Nie wpływa ona na ważność już obowiązujących aktów delegowanych.

4. Przed przyjęciem aktu delegowanego Komisja konsultuje się z ekspertami wyznaczonymi przez każde państwo członkowskie zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa.

5. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.

6. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 4 ust. 1 wchodzi w życie tylko wówczas, gdy ani Parlament Europejski, ani Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie lub gdy przed upływem tego terminu zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o dwa miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.

Artykuł 25

Procedura komitetowa

1. We wdrażaniu niniejszego rozporządzenia Komisję wspomaga komitet ds. rybołówstwa i akwakultury ustanowiony na mocy art. 47 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

Artykuł 26

Uchylenie i przepisy przejściowe

1. Rozporządzenie (WE) nr 199/2008 traci moc ze skutkiem od dnia 10 lipca 2017 r.

2. Niezależnie od ust. 1:

a) uchylone przepisy mają jednak nadal zastosowanie do programów krajowych zatwierdzonych przed dniem 10 lipca 2017 r.;

b) wieloletni program Unii obowiązujący w dniu 10 lipca 2017 r., o którym mowa w art. 3 rozporządzenia (WE) nr 199/2008, pozostaje w mocy przez okres jego trwania lub do czasu przyjęcia nowego wieloletniego programu Unii na mocy niniejszego rozporządzenia, w zależności od tego, co nastąpi wcześniej.

3. Odesłania do uchylonego rozporządzenia traktuje się jako odesłania do niniejszego rozporządzenia, zgodnie z tabelą korelacji znajdującą się w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 27

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Strasburgu dnia 17 maja 2017 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego	*W imieniu Rady*
A. TAJANI	C. ABELA
Przewodniczący	*Przewodniczący*

ZAŁĄCZNIK

Tabela korelacji

Rozporządzenie (WE) nr 199/2008	Niniejsze rozporządzenie
art. 1 ust. 1	art. 1 ust. 1
art. 1 ust. 2	art. 1 ust. 1
—	art. 1 ust. 2
—	art. 1 ust. 3
art. 1 ust. 3	art. 2
art. 2 lit. a), c)–h)	art. 3 pkt 1–7
art. 2 lit. b), i), j) oraz k)	—
—	art. 3 pkt 8 i 9
art. 3	art. 4 i 5
art. 4	art. 6
art. 5	art. 8 i 9
—	art. 7
art. 6	art. 10
art. 7	art. 11
art. 8	—
art. 9	—
art. 10	art. 12 ust. 1
art. 11	art. 12 ust. 2 i 3
art. 12	art. 5 ust. 1 lit. b) i ust. 5
art. 13	art. 13
art. 14	art. 14
art. 15	—
art. 16	art. 15
art. 17	art. 16
art. 18, 19 i 20	art. 17
art. 21	art. 19
art. 22	art. 20

Rozporządzenie (WE) nr 199/2008	Niniejsze rozporządzenie
art. 23	art. 21
art. 24	art. 22
art. 25 i 27	art. 24 i 25
art. 26	art. 23 ust. 1
—	art. 23 ust. 2
art. 28	art. 26
art. 29	art. 27
załącznik	załącznik

SPROSTOWANIA

Sprostowanie do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/2134 z dnia 23 listopada 2016 r. zmieniającego rozporządzenie Rady (WE) nr 1236/2005 w sprawie handlu niektórymi towarami, które mogłyby być użyte do wykonywania kary śmierci, tortur lub innego okrutnego, nieludzkiego lub poniżającego traktowania albo karania

(Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej L 338 z dnia 13 grudnia 2016 r.)

Strona 31, załącznik IV, nowy załącznik VII, formularz, trzecia rubryka „Pozwolenie nr" w wierszu „na podstawie artykułu":

zamiast:

„7d",

powinno być:

„7e".

ISSN 1977-0766 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5139 (wydanie papierowe)

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL